

F. t. l. vedr. markedsordning for fiskerivarer m. v.

i forordningen hjemlede landingsadgang for andre medlemsstaters fiskere ved hjælp af nærmere bestemmelser efter nærværende lov.

Til § 2.

Det må anses for hensigtsmæssigt, at der ned sættes et udvalg, der kan rådgive fiskeriministeren ved udarbejdelsen af de forskrifter, der er nødvendige for anvendelsen her i landet af De europæiske Fællesskabers fælles fiskeripolitik.

På strukturpolitikens område vil man kunne forudse, at adskillige foranstaltninger direkte vil berøre selve fiskeriet, hvorfor det vil være rimeligt, at dette har en fast repræsentation i udvalget. Da strukturpolitikken imidlertid også drejer sig om udviklingen af anlæg i land til de forskellige forarbejdningsformer for fisk, vil det også være ønskeligt, at der i udvalget er repræsentation for den del af fiskerierhvervet, der er beskæftiget med forarbejdning af og handel med fiskeriprodukter.

For så vidt angår markedsordningen kunne det være nærliggende at begrænse udvalgets repræsentation til repræsentanter for fiskerierhvervets forarbejdningsindustri og handel, men da en væsentlig del af markedsordningen vedrører en intervention i markedet foretaget af fiskernes organisationer, vil det være ønskeligt, at også det egentlige fiskeri er repræsenteret på dette område.

Under hensyn hertil har repræsentanter for fiskeriets hovederhvervsorganisationer ved en med disse stedfunden forhandling om lovforslaget fundet det ønskeligt, at det i medfør af § 2 i lov nr. 220 af 4. juni 1965 om udførsel af fisk og fiskevarer nedsatte eksportudvalg opretholdes — uanset lovens ophævelse ved Danmarks indtræden i De europæiske Fællesskaber — dog således, at antallet af fiskerrepræsentanter forøges fra 2 til 4. Forslaget er udtryk for en imødekommelse af dette erhvervsønske. Formanden i eksportudvalget har været en repræsentant for fiskeriministeriet, men det foreslås, at udvalget for fremtiden får 2 repræsentanter for fiskeriministeriet, under hensyn til at fællesskabsproblemerne med den nuværende sagsfordeling i fiskeriministeriet vil henhøre under snart det ene og snart det andet kontors forretningsområde, medens andre problemer er af fælles interesse for de to kontorer.

Da de opgaver, som udvalget vil komme til at beskæftige sig med, ikke i øjeblikket vil kunne konkretiseres, har man fundet det hensigtsmæssigt, at fiskeriministeren kan supplere udvalget på en sådan måde, at de erhvervs mæssige og offentlige interesser, som vil blive berørt af de foranstaltninger, der er tale om, vil få mulighed for at fremsætte

synspunkter i udvalget. Det er ikke fundet hensigtsmæssigt nærmere at præcisere, hvilke institutioner, der vil kunne blive tale om at inddrage i udvalgets arbejde, men der kan blandt andet opstå behov for at give andre berørte ministerier, f. eks. handelsministeriet, adgang til at deltage i arbejdet.

Man har fundet det overflødig udtrykkeligt at fastslå, at udvalget kan tilkalde sagkyndige til at deltage i udvalgets møder, da dette må betragtes som en selvfølge.

Udgifterne til diæter og rejseudgifter i forbindelse med udvalgets møder påtænkes afholdt af statskassen.

Til § 3.

Den foreslåede bestemmelse anses for nødvendig under hensyn til, at der ved tilslutning til fællesskaberne vil komme til at påhvile Danmark en meget vidtgående indberetningspligt både vedrørende strukturpolitikken på fiskeriområdet og vedrørende markedsforholdene for fiskeriprodukter.

Indberetningspligten, der påhviler samtlige medlemsstater, må anses for en forudsætning for den rette udformning og gennemførelse af den fælles fiskeripolitik.

Indberetningspligten vil blive opfyldt efter samråd med Danmarks Statistik, således at det sikres, at der ikke pålægges erhvervslivet eller administrationen unødvendigt dobbeltarbejde.

Til § 4.

Da der på en række punkter både inden for strukturpolitikken og markedsorganisationen kan blive tale om deltagelse i finansielle støtteordninger på fællesskabsbasis, må man forudse, at det vil være påkrævet, at der foreligger en acceptabel revision af de regnskabsbilag, der skal danne grundlag for støtteudbetalingen. Ikke mindst da en væsentlig del af selve markedsinterventionen forudsættes foretaget af private organisationer, finder man en bestemmelse af denne art påkrævet. Man har dog ikke anset det for nødvendigt i alle tilfælde at kræve revision ved statsautoriseret revisor, men vil efter forholdene kunne nøjes med anden form for betryggende revision, således at udgifterne til denne står i et rimeligt forhold til omfanget af de finansielle dispositioner, der er tale om.

Til § 5.

Der forudses inden for fiskeripolitikken ikke at blive tale om andre former for afgifter end sådanne, der pålægges i medfør af forordninger om den fælles markedsordning for fiskerivarer. I det omfang, der bliver tale om sådanne afgifter, må det anses for hensigtsmæssigt i nærværende lov at sikre